

Вторник, 12 април 2016 г.

P8_TA(2016)0102

Положението в Средиземно море и необходимостта от всеобхватен подход на ЕС към миграцията**Резолюция на Европейския парламент от 12 април 2016 г. относно положението в Средиземно море и необходимостта от всеобхватен подход на ЕС към миграцията (2015/2095(INI))**

(2018/C 058/02)

Европейският парламент,

- като взе предвид Женевската конвенция от 1951 г. и допълнителния протокол към нея, и особено правото на забрана за връщане,
- като взе предвид Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи,
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г.,
- като взе предвид Конвенцията за правата на детето от 1989 г. и резолюцията на Европейския парламент от 27 ноември 2014 г. относно двадесет и петата годишнина на Конвенцията на ООН за правата на детето ⁽¹⁾,
- като взе предвид Конвенцията на ООН по морско право от 1982 г., Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море от 1974 г. и изменената Международна конвенция за търсене и спасяване по море от 1979 г.,
- като взе предвид Международната конвенция на ООН за защита правата на всички работници мигранти и членовете на техните семейства от 1990 г.,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „План за действие относно непридружени непълнолетни лица (2010—2014 г.)“ (СОМ(2010)0213), и резолюцията на Европейския парламент от 12 септември 2013 г. относно положението на непридружените малолетни и непълнолетни лица в ЕС ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 29 април 2015 г. относно най-новите трагични случаи в Средиземно море и политиките на ЕС в областта на миграцията и убежището ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 10 септември 2015 г. относно миграцията и бежанците в Европа ⁽⁴⁾,
- като взе предвид разискванията, проведени в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на Европейския парламент през 2015 г.: на 14 април в присъствието на Димитрис Аврамопулос, член на Комисията; на 6 май относно солидарността и справедливото разпределяне на отговорностите, включително задълженията за търсене и спасяване; на 26 май относно стратегията за сътрудничество с трети държави; на 4 юни относно разработването на безопасни и законосъобразни начини за достъп до ЕС за лицата, търсещи убежище, и бежанците, както и относно прилагането на общата европейска система за убежище; на 25 юни относно справянето с престъпната контрабанда, трафика и експлоатацията на труда на незаконните мигранти, разработването на адекватни законни канали за икономическа миграция, както и управлението на границите и визовата политика; на 2 юли относно начините, по които се разходват фондовете в областта на вътрешните работи в контекста на миграцията и развитието; на 6 юли относно

⁽¹⁾ Приети текстове, P8_TA(2014)0070.⁽²⁾ ОВ С 93, 9.3.2016 г., стр. 165.⁽³⁾ Приети текстове, P8_TA(2015)0176.⁽⁴⁾ Приети текстове, P8_TA(2015)0317.

Вторник, 12 април 2016 г.

първия пакет от предложения на Комисията във връзка с програмата за миграцията, както и солидарността и справедливото разпределение на отговорностите, включително задълженията за търсене и спасяване, както и разработването на безопасни и законосъобразни начини за достъп до ЕС за лицата, търсещи убежище, и бежанците; на 16 юли, в присъствието на експерти, относно фондовете на ЕС за миграционните политики, относно политиките, практиките и данните относно непридружени малолетни/непълнолетни лица в държавите — членки на ЕС, и Норвегия, относно сътрудничеството на ЕС с трети държави в областта на миграцията и проучването на нови възможности за законодателство за икономическата миграция; на 22 септември относно втория пакет от предложения на Комисията във връзка с програмата за миграцията; на 23 септември, с участието на националните парламенти, относно подхода на „горещите точки“ и относно решаването на въпросите, свързани с миграцията, на национално и местно равнище; на 19 октомври относно справянето с контрабандата, трафика и експлоатацията на труда на незаконните мигранти; на 10 ноември относно съобщението на Комисията, озаглавено „Управление на кризата с бежанците: актуално състояние във връзка с изпълнението на приоритетните действия в рамките на Европейската програма за миграцията“ (COM(2015)0510); на 19 ноември относно вътрешното и външното финансиране от ЕС във връзка с неговата политика в областта на убежището и миграцията; на 10 декември относно сътрудничеството на ЕС с трети държави в областта на миграцията; на 21 декември относно управлението на границите и визовата политика, относно ефективното прилагане на общата европейска система за убежище и относно разработването на адекватни законни канали за икономическа миграция,

- като взе предвид разискванията, проведени в хода на съвместното заседание на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и комисията по развитие от 1 април 2015 г., относно връзката между развитие и миграция, както и в хода на съвместното заседание на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, комисията по външни работи и подкомисията по правата на човека от 15 септември 2015 г. относно зачитането на правата на човека в контекста на миграционните потоци в Средиземноморието,
- като взе предвид отчетите на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи след посещенията на нейните делегации в Лампедуза във връзка с операциите по търсене и спасяване през септември 2015 г. и в Тунис във връзка със сътрудничеството с трети държави в областта на миграцията, убежището и граничния контрол през октомври 2015 г., и като взе предвид отчета на комисията по бюджети и на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи след посещението на тяхната съвместна делегация в Сицилия през юли 2015 г. във връзка с това как да се реши въпросът с миграционния натиск, пред който е изправен регионът, включително по-конкретно от бюджетна гледна точка,
- като взе предвид предложения от Комисията план за действие от 10 точки в областта на миграцията, представен на съвместното заседание на Съвета по външни работи и Съвета по вътрешни работи в Люксембург на 20 април 2015 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Европейска програма за миграцията“ (COM(2015)0240),
- като взе предвид Решение (ОВППС) 2015/778 на Съвета от 18 май 2015 г. за военна операция на Европейския съюз в южната част на Централното Средиземноморие (EUNAVFOR MED),
- като взе предвид решението за започване на втората фаза на операцията EUNAVFOR MED, преименувана на операция „София“, което беше взето от посланиците на ЕС в рамките на Комитета по политика и сигурност⁽¹⁾, и водените от НАТО операции в Егейско море,
- като взе предвид Резолюция 2240 (2015) на Съвета за сигурност на ООН от 9 октомври 2015 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „План за действие на ЕС срещу контрабандата на мигранти (2015—2020 г.)“ (COM(2015)0285),
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията относно прилагането на регламента за Евродак във връзка със задължението за снемане на дактилоскопични отпечатъци (SWD(2015)0150),

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/bg/press/press-releases/2015/09/28-eunavfor/>.

Вторник, 12 април 2016 г.

- като взе предвид препоръката на Комисията за Европейска схема за презаселване (C(2015)3560), както и заключенията на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, относно презаселването посредством многостранни и национални схеми на 20 000 лица, нуждаещи се от международна закрила, които бяха представени на заседанието на Съвета по правосъдие и вътрешни работи от 20 юли 2015 г.,
- като взе предвид обяснителната бележка на Комисията относно подхода на „горешите точки“ и докладите относно текущото състояние в Гърция и Италия от 10 февруари 2016 г., както и доклада за напредъка относно Гърция от 4 март 2016 г.,
- като взе предвид Решение (ЕС) 2015/1523 на Съвета от 14 септември 2015 г. за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и на Гърция,
- като взе предвид Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета от 22 септември 2015 г. за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и Гърция,
- като взе предвид предложението на Комисията за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на механизъм за преместване в кризисни ситуации и за изменение на Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (COM(2015)0450),
- като взе предвид предложението на Комисията за регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на общ списък на ЕС на сигурните страни на произход за целите на Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, и за изменение на Директива 2013/32/ЕС (COM(2015)0452),
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „План за действие на ЕС относно връщането“ (COM(2015)0453),
- като взе предвид препоръката на Комисията за създаване на общ „Наръчник за връщането“, който компетентните органи на държавите членки да използват при изпълнението на задачи, свързани с връщането (C(2015)6250), и приложението към нея,
- като взе предвид съобщението на Комисията относно правилата за обществените поръчки във връзка с настоящата криза в областта на убежището (COM(2015)0454),
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на Върховния представител, озаглавено „Действия за преодоляване на бежанската криза в Европа: ролята на външната дейност на ЕС“ (JOIN(2015)0040),
- като взе предвид решението на Комисията за създаване на Извънреден доверителен фонд на ЕС за стабилност и преодоляване на първопричините за незаконната миграция и разселването на хора в Африка (C(2015)7293),
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Управление на кризата с бежанците: незабавни оперативни, бюджетни и правни мерки по линия на Европейската програма за миграцията“ (COM(2015)0490), и приложенията към него,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Управление на кризата с бежанците: актуално състояние във връзка с изпълнението на приоритетните действия в рамките на Европейската програма за миграцията“ (COM(2015)0510), и приложенията към него,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Европейска гранична и брегова охрана и ефективно управление на европейските външни граници“ (COM(2015)0673), и предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно европейската гранична и брегова охрана и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2007/2004, Регламент (ЕО) № 863/2007 и Решение 2005/267/ЕО на Съвета (COM(2015)0671), предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно европейски пътен документ за връщането на незаконно пребиваващи граждани на трети държави (COM(2015)0668), предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 562/2006 по отношение на засилването на проверките в съответните бази данни на външните граници (COM(2015)0670), предложението на Комисията за решение на Съвета за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Швеция в съответствие с член 9 от Решение (ЕС) 2015/1523 на Съвета и член 9 от

Вторник, 12 април 2016 г.

Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и Гърция (СОМ(2015)0677) и препоръката на Комисията относно доброволна схема с Турция за хуманитарно приемане (С(2015)9490),

- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета, озаглавено „Управление на кризата с бежанците: актуално състояние във връзка с изпълнението на приоритетните действия в рамките на Европейската програма за миграцията“ (СОМ(2016)0085),
- като взе предвид препоръката на Комисията до Република Гърция относно предприемането на спешни мерки от Гърция с цел възобновяване на прехвърлянията съгласно Регламент (ЕС) № 604/2013 (С(2016)0871),
- като взе предвид предложението за решение за изпълнение на Съвета относно временното спиране на преместването на 30 % от кандидатите, разпределени на Австрия съгласно Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и Гърция (СОМ(2016)0080),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Европейския съвет и Съвета, озаглавено „Завръщане към Шенгенската система — пътна карта“ (СОМ(2016)0120),
- като взе предвид доклада на Комисията до Европейския парламент и Съвета, озаглавен „Втори доклад за напредъка на Турция в изпълнението на изискванията на нейната пътна карта за визова либерализация“ (СОМ(2016)0140) и придружаващия го документ на службите на Комисията (SWD(2016)0097),
- като взе предвид предложението за регламент на Съвета относно предоставянето на спешна подкрепа в рамките на Съюза (СОМ(2016)0115) и предстоящия коригиращ бюджет № 1/ 2016 г. с цел създаване на бюджетен ред за този инструмент,
- като взе предвид заключенията, приети от Европейския съвет на неговото специално заседание от 23 април 2015 г., на заседанието от 25 и 26 юни 2015 г., на неформалната среща на държавните и правителствените ръководители от ЕС относно миграцията от 23 септември 2015 г., на заседанието от 15 октомври 2015 г. и на заседанията от 17 и 18 декември 2015 г., и от 18 и 19 февруари 2016 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета относно сигурните страни на произход от заседанието от 20 юли 2015 г., относно миграцията от заседанието от 20 юли 2015 г., относно бъдещето на политиката на връщане от заседанието от 8 октомври 2015 г., относно миграцията от заседанието от 12 октомври 2015 г., относно мерките за справяне с бежанската и миграционната криза от заседанието от 9 ноември 2015 г., относно липсата на гражданство от заседанието от 4 декември 2015 г., и относно контрабандата на мигранти от заседанието от 10 март 2016 г.,
- като взе предвид заключенията на председателството, приети на 14 септември 2015 г.,
- като взе предвид приетите на заседанието от 20 юли 2015 г. заключения на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, относно презаселването посредством многостранни и национални схеми на 20 000 лица, очевидно нуждаещи се от международна закрила,
- като взе предвид съвместния план за действие между ЕС и Турция от 15 октомври 2015 г. и докладите за неговото изпълнение от 10 февруари и 4 март 2016 г.,
- като взе предвид изявлението на държавните и правителствените ръководители от ЕС от 7 март 2016 г.,
- като взе предвид декларацията на Конференцията на високо равнище относно маршрута през Източното Средиземноморие и Западните Балкани, приета на 8 октомври 2015 г., както и изявлението на лидерите относно бежанските потоци по маршрута през Западните Балкани, прието на заседанието от 25 октомври 2015 г., и доклада за напредъка от 10 февруари 2016 г.,

Вторник, 12 април 2016 г.

- като взе предвид плана за действие и политическата декларация, приети на срещата на високо равнище между Европейския съюз и Африка по въпросите на миграцията, която се проведе в Ла Валета на 11 и 12 ноември 2015 г.,
- като взе предвид работата и докладите на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (EASO), и по-специално нейния годишен доклад относно положението в областта на убежището в Европейския съюз (2014 г.) и месечните тенденции в областта на убежището,
- като взе предвид работата и докладите на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз (Frontex), и по-специално нейния годишен анализ на риска за 2015 г. и тримесечните доклади на мрежата на Frontex за анализ на риска,
- като взе предвид работата и докладите на Европол, и по-специално на съвместния оперативен екип MARE, и създадения от Европол Европейски център за борба с контрабандата на мигранти (EMSC),
- като взе предвид работата и докладите на Евроюст, и по-специално докладите на агенцията относно трафика на хора,
- като взе предвид работата, годишните доклади и проучванията на Агенцията за основните права (FRA), и по-специално нейните проучвания относно тежките форми на експлоатация на труда и относно криминализирането на мигрантите с нередовен статут и на лицата, които им оказват съдействие,
- като взе предвид проучванията на Тематичния отдел по граждански права и конституционни въпроси относно прилагането на член 80 ДФЕС, относно новите подходи, алтернативните пътища и средствата за оценка на процедурите за предоставяне на убежище за лицата, търсещи международна закрила, относно проучването на нови възможности за законодателство в областта на трудовата миграция към ЕС, относно укрепването на общата европейска система за убежище и алтернативи за Дъблин, относно сътрудничеството на ЕС с трети държави в областта на миграцията и относно приема на жени бежанци и търсещи убежище в ЕС, и като взе предвид проучването на Тематичния отдел по бюджетни въпроси относно фондовете на ЕС за миграционните политики: анализ на ефективността и най-добрите практики за бъдещето, както и проучването на Тематичния отдел за външни отношения относно мигрантите в Средиземно море: защитата на правата на човека;
- като взе предвид проучванията на Европейската мрежа за миграция (ЕММ), и по-специално нейното проучване относно политиките, практиките и данните относно непридружени малолетни/непълнолетни лица,
- като взе предвид работата и докладите на върховния комисар на ООН за бежанците,
- като взе предвид работата и докладите на специалния докладчик на ООН за човешките права на мигрантите,
- като взе предвид работата, докладите и резолюциите на Съвета на Европа,
- като взе предвид работата и докладите на Международната организация по миграция (МОМ),
- като взе предвид работата и докладите на Службата на ООН по наркотиците и престъпността,
- като взе предвид становището на Европейския комитет на регионите относно Европейската програма за миграцията, прието на 115-ото му пленарно заседание на 3 и 4 декември 2015 г.,
- като взе предвид становищата на Европейския икономически и социален комитет относно Европейската програма за миграцията и относно Плана за действие на ЕС срещу контрабандата на мигранти,
- като взе предвид своята резолюция от 17 декември 2014 г. относно положението в Средиземноморието и необходимостта от всеобхватен подход на ЕС към миграцията ⁽¹⁾,
- като взе предвид работния документ относно член 80 — Солидарност и справедливо разпределение на отговорностите, включително задълженията за търсене и спасяване,

⁽¹⁾ Приети текстове от тази дата, P8_TA(2014)0105.

Вторник, 12 април 2016 г.

- като взе предвид работния документ относно справянето с престъпната контрабанда, трафика и експлоатацията на труда на незаконните мигранти,
 - като взе предвид работния документ относно управлението на границите и визовата политика, включително ролята на Frontex и други съответни агенции,
 - като взе предвид работния документ относно разработването на безопасни и законосъобразни начини за достъп до ЕС за лицата, търсещи убежище, и бежанците, включително политиката на Съюза за презаселване и съответните интеграционни политики,
 - като взе предвид работния документ относно разработването на адекватни законни канали за икономическа миграция,
 - като взе предвид работния документ относно вътрешното и външното финансиране от ЕС във връзка с неговата политика в областта на убежището и миграцията,
 - като взе предвид работния документ относно ефективното прилагане на общата европейска система за убежище, включително ролята на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (EASO),
 - като взе предвид член 52 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и становищата на комисията по външни работи, на комисията по развитие, на комисията по бюджети, на комисията по заетост и социални въпроси, на комисията по транспорт и туризъм, на комисията по регионално развитие, на комисията по правата на жените и равенството между половете, както и на комисията по петиции (A8-0066/2016),
- A. като има предвид, че в своята резолюция от 17 декември 2014 г. Парламентът възложи на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи да оцени различните относими политики, да разработи набор от препоръки и да представи пред пленарното заседание стратегически доклад по собствена инициатива;
- B. като има предвид, че по данни на Frontex⁽¹⁾ през 2015 г. 1,83 милион души са били открити при опит за незаконно преминаване на външните граници на ЕС, което е безпрецедентен рекорд в сравнение с 282 500 мигранти, пристигнали в Съюза през цялата 2014 г.; като има предвид, че по данни на МОМ/УНИЦЕФ около 20 % от всички мигранти, които пристигат по море, са деца⁽²⁾;
- B. като има предвид, че по данни на EASO⁽³⁾ през 2015 г. в ЕС +⁽⁴⁾ са били подадени над 1,4 милион молби за международна закрила, като от април техният брой непрекъснато нараства, а едновременно с това делът на повтарящите се молби намалява; като има предвид, че около 6 % от лицата, подали такива молби, твърдят, че са непридружени малолетни/непълнолетни лица; като има предвид, че през февруари 2016 г. 22 % от пристигналите по море в Гърция са били жени, а 40 % — деца⁽⁵⁾;
- G. като има предвид, че за целите на Конвенцията на ООН за правата на детето „дете“ означава всяко човешко същество, което е на възраст под осемнадесет години;

⁽¹⁾ Новини на Frontex, <http://frontex.europa.eu/news/number-of-migrants-arriving-in-greece-dropped-by-half-in-november-cITv3V>.

⁽²⁾ МОМ и УНИЦЕФ, Информационен бюлетин с данни: Миграцията на деца към Европа, http://www.iom.int/sites/default/files/press_release/file/IOM-UNICEF-Data-Brief-Refugee-and-Migrant-Crisis-in-Europe-30.11.15.pdf.

⁽³⁾ Бюлетин на EASO, ноември — декември 2015 г., https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Newsletter-NOV-DEC_-20151.pdf.

⁽⁴⁾ ЕС+ се състои от ЕС-28 плюс Норвегия и Швейцария.

⁽⁵⁾ ВКБООН — Извадка от данни за Гърция — 7 март 2016 г.

Вторник, 12 април 2016 г.

- Д. като има предвид, че по данни на Международната организация по миграция ⁽¹⁾ през 2015 г. е съобщено за над 3 771 души, загинали или изчезнали в Средиземно море; като има предвид, че до 8 март 2016 г. е съобщено за 444 души, намерили смъртта си в Средиземно море; като има предвид, че в първите девет седмици на 2016 г. са загинали 77 деца — средно над едно на ден; като има предвид, че според публикувани наскоро данни на Европол най-малко 10 000 непридружени деца са изчезнали след пристигането си в Европа;
- Е. като има предвид, че 3 октомври следва да бъде признат за Ден на памет за всички мъже, жени и деца, които загиват в опит да избягат от страните си поради преследване, конфликт или война, както и на всички мъже и жени, които ежедневно рискуват живота си, за да ги спасят;
- Ж. като има предвид, че много части на света са засегнати от война и насилие, и са изложени на комбинираното въздействие на крайна бедност, деградация на околната среда и липса на възможности за младите хора, което може да породи още насилие и несигурност и да доведе до нови движения на населението;

Член 80 от ДФЕС — Солидарност и справедливо разпределение на отговорностите, включително задълженията за търсене и спасяване

3. като има предвид, че член 80 от ДФЕС поставя принципа на солидарност и справедливо разпределение на отговорностите в основата на цялата система на Съюза, като предоставя правно основание за прилагането на тези принципи в политиките на Съюза в областта на убежището, миграцията и граничния контрол;
- И. като има предвид, че солидарността може да се изразява под формата на вътрешна и външна солидарност; като има предвид, че преместването, взаимното признаване на решенията за убежище, мерките за оперативна помощ, проактивното търкуване на действащия регламент „Дъблин“ и Директивата за временната закрила са инструменти за вътрешна солидарност, същевременно презаселването, хуманитарният прием и търсенето и спасяването по море насърчават външната солидарност, а Механизмът за гражданска защита може да бъде насочен и към двете измерения;
- Й. като има предвид, че на 3 март 2016 г. само 338 от общо 39 600 лица, търсещи убежище, които очакват пренасочване от италиански приемни центрове към други държави членки, действително са били преместени, а от Гърция са били осъществени 322 от общо 66 400 предвидени премествания;

Справяне с престъпната контрабанда, трафика и експлоатацията на труда на незаконните мигранти

- К. като има предвид, че контрабандата, трафикът и експлоатацията на труда на мигрантите са отделни правни явления, които се разглеждат в различни законови уредби на равнището на Съюза и на международно равнище, като изискват правилно насочени ответни мерки, въпреки че на практика често се припокриват; като има предвид, че престъпните мрежи за контрабанда и трафик могат да променят своя начин на действие много бързо, поради което за тях са необходими ответни мерки, които да могат бързо да бъдат адаптирани и които да се основават на най-нови и точни данни; като има предвид, че усилията за борба с престъпната контрабанда на мигранти следва да не засягат лицата, които предоставят хуманитарна помощ на незаконни мигранти;
- Л. като има предвид, че борбата срещу контрабандата, трафика и експлоатацията на труда на мигрантите се нуждае от краткосрочни, средносрочни и дългосрочни ответни мерки, в това число мерки с цел разбиване на престъпните мрежи и подвеждане на престъпниците под отговорност, събиране и анализ на данните, мерки за защита на жертвите и за връщане на незаконно пребиваващи мигранти, както и сътрудничество с трети държави и дългосрочни стратегии за справяне с търсенето на жертви на трафик и на незаконно преведени хора, както и с първопричините за миграцията, които тласкат хората в ръцете на контрабандисти на хора;

⁽¹⁾ МОМ, Проект „Изчезнали мигранти“, <http://missingmigrants.iom.int/>.

Вторник, 12 април 2016 г.

Управление на границите и визова политика, включително ролята на Агенцията за границите и други съответни агенции

- М. като има предвид, че обикновената законодателна процедура все още е в ход по редица предложения на Комисията в областта на граничния контрол и визовата политика, по-специално предложението за регламент относно Визов кодекс на Съюза (преработен текст) (2014/0094(COD)), предложението за регламент за създаване на виза за обиколно пътуване (2014/0095(COD)) и предложението за регламент за определяне на единен формат за визи: сигурност (2015/0134(COD)); като има предвид, че новите предложения в тази област бяха представени наскоро от Комисията и ще се разглеждат в съответствие с обикновената законодателна процедура;
- Н. като има предвид, че премахването на контрола по вътрешните граници трябва да бъде придружено с ефективно управление на външните граници, високи общи стандарти, ефективен обмен на информация между държавите членки и пълно спазване на основните права на всички лица;
- О. като има предвид, че Европейският парламент е призовал за създаване на Агенция за границите на Съюза с цел засилване на неговия капацитет за справяне с възможни нарушения на основните права, включително в рамките на работните договорености, сключени с компетентните органи на трети държави, и като има предвид, че предложението на Комисията за нова Агенция за границите на Съюза съдържа механизъм за жалби;
- П. като има предвид, че действащият Визов кодекс позволява на държавите членки да се отклоняват от обичайните критерии за допустимост на заявленията за издаване на виза „по причини от хуманитарен характер“ (членове 19 и 25);

Разработване на безопасни и законосъобразни начини за достъп до ЕС за лицата, търсещи убежище, и бежанците, включително политиката на Съюза за презаселване и съответните интеграционни политики

- Р. като има предвид, че 86 % от бежанците в света се приемат от неиндустриализирани държави; като има предвид, че престъпните мрежи и контрабандистите се възползват от отчаянието на хора, които се опитват да влязат в Съюза, защото бягат от преследване или война;
- С. като има предвид, че безопасните и законни начини за достъп на бежанците до Съюза са ограничени и много хора продължават да рискуват, пътувайки по опасни маршрути; като има предвид, че създаването на нови безопасни и законосъобразни начини за достъп до Съюза за лицата, търсещи убежище, и бежанците, въз основа на действащото законодателство и практики, би позволило на Съюза и на държавите членки да получат по-добра представа за потребностите от закрила и за притока на мигранти към ЕС, както и да разбият бизнес модела на контрабандистите на хора;

Стратегия за сътрудничество с трети държави, по-специално във връзка с регионалните програми за закрила, презаселване и връщане, и за справяне с първопричините за миграцията

- Т. като има предвид, че сътрудничеството между ЕС и трети държави се развива чрез политически инструменти, като например регионални диалози, двустранни диалози, общи програми в областта на миграцията и мобилността и партньорства за мобилност, чрез правни инструменти, като например клаузи за миграцията в „общите споразумения“, споразумения за обратно приемане, споразумения за визови облекчения и споразумения за освобождаване от изискване за виза, както и чрез оперативни инструменти, като например регионалните програми за закрила (РПЗ), регионалните програми за развитие и закрила (РПРЗ), работните договорености на Frontex и сътрудничеството на EASO с трети държави;
- У. като има предвид, че отделните държави членки продължават да провеждат интензивна външна дейност в областта на миграцията на двустранно равнище;
- Ф. като има предвид, че Съюзът засили външното си сътрудничество с трети държави в областта на миграцията и убежището, за да даде адекватен отговор на текущата криза с бежанците, и стартира нови инициативи за сътрудничество като съвместния план за действие между ЕС и Турция, ангажиментите, поети във връзка с маршрутите през Западните Балкани, и плана за действие, приет на срещата на високо равнище в Ла Валета;

Вторник, 12 април 2016 г.

Разработване на адекватни законни канали за икономическа миграция

- Х. като има предвид, че се очаква населението в трудоспособна възраст в Съюза да намалее със 7,5 милиона до 2020 г.; като има предвид, че прогнозите за развитието на потребностите на пазара на труда в Съюза очертават нововъзникващ и бъдещ недостиг на работна ръка в конкретни области; като има предвид, че гражданите на трети държави срещат много затруднения при получаването на признаване за своите чуждестранни квалификации, поради което често са свръхквалифицирани за работните си места;
- Ц. като има предвид, че сегашният подход на Съюза към трудовата миграция е разпокъсан, с многобройни директиви, насочени към конкретни категории работници и граждани на трети държави, които имат право да работят при определени условия; като има предвид, че този подход може да отговори само на краткосрочни, конкретни потребности;

Анализ на начините, по които фондовете в областта на вътрешните работи се разходват в контекста на миграцията и развитието, включително фондовете за извънредни ситуации

- Ч. като има предвид, че съществуват няколко финансови инструмента на Съюза за финансиране на действията на държавите членки и на трети държави в областта на миграцията, убежището и управлението на границите; като има предвид, че по-конкретно средствата за държавите членки се разпределят предимно чрез фонд „Убежище, миграция и интеграция“ (ФУМИ) и фонд „Вътрешна сигурност“ (ФВС), но че съществуват многобройни други програми и фондове, които могат да се използват за дейности, свързани с миграцията; като има предвид, че финансирането за трети държави, въпреки че се разпределя предимно чрез Инструмента за сътрудничество за развитие, се управлява от голям брой генерални дирекции на Комисията и Европейската служба за външна дейност;
- Ш. като има предвид, че съществуващата разпокъсаност на бюджетните редове и отговорностите може да затрудни извършването на цялостен преглед на начините за използване на средствата и дори на количествена оценка на разходите на Съюза в областта на миграцията;

Ефективно изпълнение на общата европейска система за убежище, включително ролята на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището

- Щ. като има предвид, че общата европейска система за убежище (CEAS) включва набор от общи правила за обща политика в областта на убежището, единен статут на убежище и общи процедури за предоставяне на убежище, валидни в целия Съюз; като има предвид обаче, че големият брой на предупрежденията, в това число решенията за установяване на нарушение, приети от Комисията, сочат, че общата европейска система за убежище все още не е изцяло приложена в много държави членки; като има предвид, че прилагането е от съществено значение, за да се хармонизират националните законодателства и да се насърчава солидарността между държавите членки, и като има предвид, че държавите членки могат да се обръщат за подкрепа към EASO, за да постигнат стандартите, които се изискват от общата европейска система за убежище; като има предвид, че хармонизацията на условията за прием и процедурите за предоставяне на убежище може да премахне натиска върху държавите, които предлагат по-добри условия, и е от ключово значение за споделянето на отговорностите;
- АА. като има предвид, че действащите механизми на дъблинската система не са обективни, не установяват справедливи критерии за разпределяне на отговорността за молбите за международна закрила, нито осигуряват бърз достъп до закрила; като има предвид, че системата не се прилага на практика и че бяха приети изрични дерогации с две решения на Съвета за временно преместване; като има предвид, че Комисията обяви, че ще представи предложение за надлежно преразглеждане на регламента „Дъблин III“ до март 2016 г.;
- АБ. като има предвид, че член 3 от Женевската конвенция от 1951 г. предвижда, че договарящите се държави не дискриминират бежанците въз основа на тяхната раса, религия или държава на произход;

Вторник, 12 април 2016 г.

Относно солидарността

1. Посочва, че солидарността трябва да бъде принципът, на който се основават действията на Съюза в областта на миграцията; отбелязва, че принципът на солидарност, посочен в член 80 от ДФЕС, обхваща политиките в областта на убежището, имиграцията и контрола по границите; счита, че член 80 предоставя правно основание, „съвместно“ с членове 77—79 от ДФЕС, за прилагането на принципа на солидарност в посочените области;

Относно търсенето и спасяването

2. Изхожда от презумпцията, че спасяването на човешки живот трябва да бъде основен приоритет и че надлежното финансиране, на равнището на ЕС и на държавите членки, на операциите по търсене и спасяване е от съществено значение; отбелязва, че се наблюдава увеличение на броя на незаконно пристигащите по море, както и обезпокояващо увеличение на броя на смъртните случаи в морето, и че все още са необходими по-добри европейски ответни мерки;

3. Припомня, че спасяването на човешки живот е проява на солидарност с онези, които са изложени на риск, но че то също така е правно задължение по силата на международното право, като член 98 от Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, ратифицирана от всички държави членки и от самия Съюз, изисква да се предоставя помощ на всяко лице, изпаднало в беда в морето;

4. Счита, че наличието на постоянни, солидни и ефективни ответни мерки на Съюза в рамките на операциите по търсене и спасяване по море е от съществено значение за предотвратяването на ескалацията на смъртните случаи сред мигрантите, които се опитват да пресекат Средиземно море;

5. Предлага в това отношение капацитетът за търсене и спасяване да се увеличи и правителствата на държавите членки да отделият повече ресурси — по отношение на финансовото подпомагане и активите — в контекста на обща за целия Европейски съюз хуманитарна операция, посветена на намирането, спасяването и оказването на помощ на мигранти, изложени на опасност, и превозването им до най-близкото безопасно място;

6. Посочва, че не следва да има риск капитаните на частни кораби или неправителствените организации (НПО), които действително помагат на бедстващи в морето, да бъдат наказвани за предоставянето на такава помощ; счита, че търговското корабоплаване не следва да представлява вариант за изпълнение на задълженията на държавите членки и Съюза по отношение на търсенето и спасяването вместо самите тях;

Относно борбата с трафика и престъпната контрабанда на хора

7. Призовава да се направи ясно разграничение между лицата, които влизат в Съюза чрез контрабанда на хора, и тези, които влизат в Съюза като жертви на трафик на хора, защото, въпреки че ответните мерки на политиката трябва да бъдат правилно интегрирани, те трябва да бъдат и правилно насочени; посочва, че най-общо престъпната контрабанда на мигранти се изразява в улесняване на незаконното влизане на дадено лице в държава членка, докато трафикът на хора се състои в набиране, транспортиране или прием на лицето чрез насилие, измама или злоупотреба с цел експлоатация;

8. Счита, че всеки всеобхватен подход към миграцията задължително трябва да съдържа мерки, насочени към прекратяване на дейностите на престъпните мрежи, участващи в трафик и контрабанда на хора;

9. Приветства положителната до този момент роля на военноморските плавателни съдове за спасяването на човешки живот в морето и за разбиването на престъпните мрежи; подкрепя целите на военноморските операции, като например операция „София“, и набляга на необходимостта да се закриля животът, като подчертава, че всички аспекти на операцията следва да гарантират, че животът на мигрантите е защитен;

10. Подчертава, че военните операции не следва да бъдат преобладаващият аспект в никой всеобхватен подход към миграцията, и отново заявява, че операция „София“ не трябва да отклонява вече разгърнатите активи в Средиземноморието от спасяването на човешки живот в морето;

Вторник, 12 април 2016 г.

Относно ролята на агенциите на Съюза в борбата с престъпната контрабанда

11. Посочва, че тъй като престъпниците могат и действително много бързо променят своя начин на действие, ответните мерки на политиката трябва да се адаптират към най-новите и точни данни; отбелязва като положителна стъпка напред, че на 27 май 2015 г. Комисията прие План за действие на ЕС срещу контрабандата на мигранти („План за действие срещу контрабандата“), който предвижда създаването на контактна група на агенциите на ЕС по въпросите на контрабандата на мигранти за укрепване на оперативното сътрудничество и обмена на информация между тях;

12. Подчертава, че съществуващите инструменти, като например анализите на риска на агенциите, следва да се използват в пълна степен; отбелязва, че агенциите на Съюза следва да си сътрудничат в пълна степен, но е необходимо също да засилят сътрудничеството и с държавите членки; отбелязва, че по-добрата координация на усилията следва да спомогне за събирането на данни на национално равнище и за последващото им предаване на агенциите;

Относно преместването

13. Припомня, че процесът на преместване, т.е. прехвърлянето на кандидат за международна закрила или на лице, което се ползва от международна закрила, от една държава членка в друга, е практически пример за солидарност в рамките на Съюза; припомня освен това, че от 2009 г. насам Парламентът призовава за задължителен механизъм за разпределяне на лицата, търсещи убежище, между всички държави членки;

14. Отбелязва, че през изминалата година Съветът прие две решения за временни мерки за преместване в Съюза („Решения за преместване“)⁽¹⁾ и че те предвиждат прехвърляне на кандидати за международна закрила от Гърция и Италия към други държави членки; отбелязва, че въпреки че Решенията за преместване не прекратиха действието на съществуващите правила от Дъблин за разпределяне на отговорността, те съставляват „временна дерогация“ от тези правила;

15. Счита, че въвеждането на мерки за спешно преместване е стъпка в правилната посока, и призовава държавите членки да изпълнят своите задължения по отношение на тези мерки във възможно най-кратки срокове;

16. Припомня, че за целите на Решенията за преместване преместването обхваща само кандидати, принадлежащи към националност, за която делът на положителните решения за предоставяне на международна закрила в Съюза е бил 75 % или повече за предходните три месеца, въз основа на данни на Евростат; отбелязва, че Решенията за преместване ще обхванат относително малък брой лица и че извън техния обхват ще останат голям брой кандидати с произход от други трети държави, които не могат да бъдат преместени по силата на посочените решения;

17. Изразява загриженост, че съгласно действащите Решения за преместване държавите членки, в които мигрантите са пристигнали първо, все още ще трябва да обработват по-сложните молби за международна закрила (и обжалванията), ще трябва да осигуряват условия за по-дълги периоди на прием и ще трябва да координират връщането на лицата, които в крайна сметка нямат право на международна закрила; отново изтъква, че всяка нова система за управление на общата европейска система за убежище трябва да се основава на солидарността и справедливото споделяне на отговорността;

18. Счита, че в допълнение към критериите, които се съдържат в Решенията за преместване, а именно БВП на държавата членка, населението на държавата членка, процентът на безработицата в държавата членка и броят на лицата, потърсили убежище в държавата членка в миналото, следва да се обърне внимание на два други критерия, а именно размера на територията на държавата членка и гъстотата на населението на държавата членка;

19. Счита, че предпочитанията на кандидата следва, доколкото е практически възможно, да бъдат вземани предвид при осъществяването на преместването; признава, че това е един от начините да се ограничат вторичните движения и да се насърчат кандидатите да приемат решението за преместване, но че не следва да спира процеса на преместване;

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2015/1523 на Съвета и Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета.

Вторник, 12 април 2016 г.

Относно презаселването

20. Счита, че презаселването е един от предпочитаните варианти за предоставяне на безопасен и законосъобразен достъп до ЕС за бежанците и лицата, нуждаещи се от международна закрила, в случаите, когато бежанците не могат нито да се върнат в държавата си на произход, нито да получат ефективна закрила или да се интегрират в приемащата държава;
21. Отбелязва освен това, че презаселването под егидата на върховния комисар на ООН за бежанците (ВКБООН) е утвърдена хуманитарна програма и полезен инструмент за методично управление на пристигането на лицата, които се нуждаят от международна закрила, на териториите на държавите членки;
22. Посочва, че предвид безпрецедентния приток на мигранти, които са пристигнали и продължават да пристигат по външните граници на Съюза, и постоянното нарастване на броя на хората, които кандидатстват за международна закрила, Съюзът се нуждае от обвързващ и задължителен законодателен подход към презаселването, както е определено в програмата на Комисията за миграцията; препоръчва този подход, за да има въздействие, да предвиди презаселване на значителен брой бежанци спрямо общия брой бежанци, търсещи международна закрила в Съюза, като се отчетат световните потребности от презаселване, публикувани ежегодно от ВКБООН;
23. Подчертава, че е налице необходимост от постоянна програма за презаселване, обхващаща целия Съюз, със задължително участие на всички държави членки, която да предвижда презаселване за значителен брой бежанци спрямо общия брой бежанци, търсещи закрила в Съюза;

Относно хуманитарния прием

24. Посочва, че хуманитарният прием може да се използва като допълнение към презаселването, с цел да предостави спешно закрила, често временна, за най-уязвимите лица, когато това е необходимо, например за непридружавани малолетни/непълнолетни лица, бежанци с увреждания или лица в нужда от спешна евакуация по медицински причини;
25. Подчертава, че докато гражданите на трети държави не разполагат с достъп до презаселване, всички държави членки следва да бъдат насърчавани да въвеждат и прилагат програми за хуманитарен прием;

Относно хуманитарните визи

26. Посочва, че хуманитарните визи предоставят на лицата, нуждаещи се от международна закрила, възможност за достъп до трета държава, за да кандидатстват за убежище; призовава държавите членки да се възползват от всички съществуващи възможности, за да предоставят хуманитарни визи, особено за уязвимите лица, в посолствата и консулските служби на Съюза в държавите на произход и в държавите на транзитно преминаване;
27. Счита, че лицата, търсещи международна закрила, следва да могат да подават заявление за европейска хуманитарна виза пряко в което и да е консулство или посолство на държава членка, и ако въз основа на оценка бъде предоставена подобна хуманитарна виза, тя би позволявала на притежателя на визата да влезе на територията на държавата членка, издаваща визата, единствено с цел да подаде там молба за международна закрила; счита следователно, че е необходимо да се измени Визовият кодекс на Съюза чрез включване на по-конкретни разпоредби относно хуманитарните визи;

Относно общата европейска система за убежище

28. Посочва, че са необходими по-нататъшни стъпки, за да се гарантира, че общата европейска система за убежище е действително единна система;

Вторник, 12 април 2016 г.

29. Припомня, че цялостна оценка (под формата на доклади на Комисията за оценка) на прилагането на този пакет, последвана от бързи последващи действия, ако прилагането е незадоволително в някои държави членки, е абсолютно необходима, за да се подобри хармонизацията;

30. Отбелязва например, че недопустимите молби, последващите молби, ускорените процедури и граничните процедури са специфични случаи, за които при преработката на Директивата за процедурите за убежище беше направен опит да се намери точният баланс между ефективността на системата и правата на кандидатите, особено на уязвимите лица, и подчертава, че такъв баланс може да бъде постигнат само ако законодателството се изпълнява изцяло и правилно;

31. Подчертава значението на съдебния контрол върху всички форми на задържане по смисъла на законодателството в областта на имиграцията и убежището; припомня, че както международното право, така и Хартата на основните права на ЕС изискват от държавите членки да проучат алтернативи на задържането; призовава държавите членки да прилагат правилно директивите за процедурите за убежище и условията за прием по отношение на достъпа до центрове за задържане;

32. Припомня значението на намаляването на броя на лицата без гражданство и насърчава държавите членки да въведат процедури за определяне на липсата на гражданство и да обменят добри практики относно събирането на надеждни данни за лицата без гражданство, както и за процедурите за определяне на липсата на гражданство;

Относно преразглеждането на регламента „Дъблин III“

33. Констатира, че действието на регламента „Дъблин III“⁽¹⁾ повдигна много въпроси, свързани със справедливостта и солидарността при определянето на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила; отбелязва, че действащата система не отчита в достатъчна степен особения миграционен натиск, пред който са изправени държавите членки, разположени по външните граници на Съюза; счита, че държавите членки трябва да приемат, че продължават да съществуват трудности, породени от логиката на регламента „Дъблин“, и че Съюзът следва да разработи варианти за солидарност както между държавите членки, така и между съответните мигранти;

34. Посочва, че натискът, който увеличението на броя на мигрантите, пристигащи в Съюза, оказва върху системата, както е установена с регламента „Дъблин“, показва, че тя, така както е приложена, в голяма степен не е успяла да постигне двете си основни цели, а именно установяването на обективни и справедливи критерии за разпределение на отговорността и предоставянето на бърз достъп до международна закрила; отново изразява своите резерви по отношение на критерия, съгласно който в момента държавата членка на първо влизане носи отговорност за разглеждането на молбата за международна закрила, и счита, че този критерий следва да бъде преразгледан;

35. Посочва освен това, че същевременно броят на случаите на вторично движение в Съюза остава висок; счита, че е очевидно само по себе си, че при създаването си дъблинската система не е била проектирана да разпределя отговорността между държавите членки, а че основната ѝ цел е била бързо да се възложи отговорността за обработването на дадена молба за убежище на една държава членка;

36. Препоръчва критериите, на които се основават решенията за преместване, да бъдат интегрирани пряко в стандартните правила на Съюза за разпределяне на отговорността за обработването на молби за международна закрила; подчертава, че при преразглеждането на регламента „Дъблин“ трябва да се преразгледа концепцията за „кандидати, очевидно нуждаещи се от международна закрила“, тъй като с мигрантите и бежанците, които не попадат в тази категория, пак ще трябва да се занимава държавата членка, в която те са пристигнали първо;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от граждани на трета държава или от лице без гражданство (преработен текст) (ОВ L 180, 29.6.2013 г., стр. 31).

Вторник, 12 април 2016 г.

37. Счита, че Европейският съюз следва да подкрепя държавите членки, получаващи най-много молби за убежище, с пропорционална и адекватна финансова и техническа подкрепа; счита, че прилагането на мерки за солидарност и споделяне на отговорността се обосновава с подобряването на качеството и функционирането на общата европейска система за убежище;

38. Посочва, че възможност за фундаментално преосмисляне на дъблинската система би било да се въведе централизирано събиране на молби на равнището на Съюза — като всеки кандидат за убежище се разглежда като кандидат за убежище в Съюза като цяло, а не в отделна държава членка, и да се създаде централна система за разпределяне на отговорността за всички кандидати за убежище в Съюза; счита, че в подобна система биха могли да се предвидят известни прагове за държава членка, които да са свързани с броя на пристигналите лица, което вероятно би могло да допринесе за възпирането на вторичните движения, тъй като всички държави членки ще бъдат изцяло включени в централизираната система и вече няма да носят индивидуална отговорност за разпределянето на кандидатите към други държави членки; счита, че подобна система би могла да функционира въз основа на определен брой „горещи точки“, от които следва да се извършва разпределянето в рамките на Съюза; подчертава, че всяка нова система за разпределяне на отговорността трябва да включва основните понятия за семейното единство и висшите интереси на детето;

Относно взаимното признаване

39. Отбелязва, че понастоящем държавите членки признават решенията на други държави членки относно предоставянето на убежище единствено когато те са отрицателни; отново посочва, че взаимното признаване на положителните решения за предоставяне на убежище е логична стъпка към правилното прилагане на член 78, параграф 2, буква а) от ДФЕС, в който се призовава за „единен статут на бежанец за гражданите на трети страни, който да е валиден в целия Съюз“;

Относно Директивата за временната закрила

40. Посочва, че в случай на масово навлизане Комисията, като действа по собствена инициатива или след разглеждане на искане на държава членка, може да предлага задействането на Директива 2001/55/ЕО на Съвета относно временната закрила („Директивата за временната закрила“) ⁽¹⁾; отбелязва, че реалното задействане изисква решение на Съвета, прието с квалифицирано мнозинство; отбелязва, че директивата следва да се задейства, ако съществува риск системата за убежище на Съюза да не бъде в състояние да се справи с масовото навлизане или със заплахата от масово навлизане на разселени лица; подчертава обаче, че от приемането си през 2001 г. Директивата за временната закрила никога не е била задействана;

41. Отбелязва, че Директивата за временната закрила също така предвижда възможността за евакуиране на разселени лица от трети държави и че евакуацията би позволила използването на хуманитарни коридори, в сътрудничество с ВКБООН, със задължение за държавите членки — когато е необходимо — да предоставят всички улеснения за получаване на виза;

42. Счита, че системите за предоставяне на убежище на някои гранични държави членки са вече несъмнено претоварени и че Директивата за временната закрила следва — въз основа на своята собствена логика — вече да бъде задействана; във всеки случай призовава да бъде установено ясно определение на „масово навлизане“ при преразглеждането на тази директива; разбира, че такова преразглеждане на Директивата за временната закрила може да е част от преразглеждането на дъблинската система;

Относно интеграцията

43. Отбелязва, че участието на всички ангажирани в обществото действащи лица е от особено значение, и поради това предлага, при спазване на правомощията на държавите членки по отношение на свързаните с интеграцията въпроси, да бъде засилен обменът на добри практики в тази област; подчертава, че мерките за интеграция на всички законно пребиваващи граждани на трети държави следва да насърчават приобщаването, а не на изолацията; отбелязва, че местните и регионалните органи, в това число градовете, имат ключова роля в процесите на интеграция;

⁽¹⁾ Директива 2001/55/ЕО на Съвета от 20 юли 2001 г. относно минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масово навлизане на разселени лица и за мерките за поддържане на баланса между държавите членки в полагането на усилия за прием на такива лица и понасяне на последиците от този прием (ОВ L 212, 7.8.2001 г., стр. 12).

Вторник, 12 април 2016 г.

44. Подчертава, че приемащите държави членки трябва да предложат на бежанците подкрепа и възможности за интеграция и изграждане на живот в тяхното ново общество; отбелязва, че това непременно следва да включва настаняване, курсове за ограмотяване и езикови курсове, межкултурен диалог, образование и професионално обучение, а също така и ефективен достъп до демократичните структури на обществото, както се предвижда в Директивата относно признаването⁽¹⁾; отбелязва, че също както гражданите на Съюза, бежанците имат както права, така и задължения в приемащите държави членки; поради това подчертава, че интеграцията е двупосочен процес и че зачитането на ценностите, върху които е изграден Съюзът, трябва да бъде неразделна част от процеса на интеграция, така както и зачитането на основните права на бежанците;

45. Припомня, че съгласно член 15 от Директивата относно условията на приемане държавите членки трябва да определят условията за предоставянето на достъп до техните пазари на труда за кандидатите за международна закрила, при условие че този достъп е ефективен и е в съответствие със сроковете, определени в параграф 1 от посочения член; разбира, че съгласно член 15, параграф 2 по съображения, свързани с тяхната политика на пазара на труда, държавите членки могат да предоставят предимство на гражданите на Съюза и на тези от държавите — страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, както и на законно пребиваващите граждани на трети държави;

46. Счита, че когато лицата, на които е предоставена международна закрила в Съюза, имат предложение за работа в държава членка, различна от тази, в която са получили международна закрила, те следва да могат да се възползват от такова предложение;

47. Потвърждава отново, че по-доброто признаване на придобити в чужбина квалификации е един практически начин да се гарантира, че гражданите на трети държави, които вече се намират в Съюза, могат да се интегрират по-добре, и призовава Комисията да представи съответни предложения в тази насока;

48. Насърчава частни и общностни програми за интеграция на лицата, приети за преселване, осъществявани в сътрудничество с държавите членки и местните органи и въз основа на техните най-добри практики;

Относно семейното единство

49. Насърчава държавите членки да се стремят да запазват единството на семействата, тъй като това ще подпомогне процеса на интеграция в дългосрочен план и вниманието ще може да се насочи към изграждането на нов живот, вместо към безпокойството относно членове на семейството, които са все още в несигурно положение;

50. Подчертава, че държавите членки трябва да преодолеят правните и практически пречки с цел по-бързо вземане на решения относно събирането на семейството;

51. Препоръчва като важно, докато не бъде осъществено основно преразглеждане на регламента „Дъблин“, държавите членки да се възползват по-добре от дискреционните клаузи с цел зачитане на принципа на семейното единство;

Относно децата

52. Признава уязвимото положение на децата, пристигащи в Съюза, и отново потвърждава правото на всяко дете да бъде третирано на първо място и преди всичко като дете; призовава държавите членки да прилагат изцяло специалните разпоредби на общата европейска система за убежище относно непридружените малолетни/непълнолетни лица, в това число достъпа до правна помощ, настойничеството, достъпа до здравни грижи, настаняване и образование, правото да им се говори на език, който те разбират, и да бъдат разпитвани от надлежно обучени служители; отново заявява, че държавите членки не следва да задържат деца на основание, че са мигранти;

53. Припомня, че обхватът на подкрепата, информацията и защитата следва да бъде разширен, така че да включва непридружените и отделени от родителите деца, в съответствие с висшите им интереси, както и че молбите за събиране на семейството, подадени от непридружени и отделени деца, следва да бъдат разглеждани по-бързо;

⁽¹⁾ Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 20.12.2011 г., стр. 9).

Вторник, 12 април 2016 г.

54. Отбелязва, че ефективната система за настойничество и закрила, ориентирана към децата, е от ключово значение за предотвратяване на малтретирането, небрежното отношение и експлоатацията на деца, лишени от родителски грижи; подчертава значението на определянето на насоки на Съюза за система за настойничество, насочени към осигуряване на подходяща подкрепа и закрила, както и гарантиране на равно третиране на децата чужденци и на децата — граждани на приемащите държави;

55. Счита, че определянето на възрастта следва да се извършва по най-малко инвазивния начин, да е мултидисциплинарно и безопасно, да зачита физическата неприкосновеност и човешкото достойнство на децата, като се обръща особено внимание на момичетата, и да се извършва от независими, квалифицирани специалисти и експерти;

56. Призовава държавите членки да събират данни, разбити по съответни признаци, относно положението на децата бежанци и мигранти, с цел да се подобри капацитетът на системите за интегриране на тези деца;

Относно връщанията

57. Разбира, че безопасното връщане на хората, за които след индивидуална оценка на молбата за предоставяне на убежище е определено, че не отговарят на условията за получаване на закрила в Съюза, е нещо, което трябва да бъде извършвано като част от правилното прилагане на общата европейска система за убежище;

58. Признава, че предвид факта, че през 2014 г. 36 % от гражданите на трети държави, на които е разпоредено да напуснат Съюза, са били върнати действително, е необходимо да се подобри ефективността на системата за връщане на Съюза;

59. Счита, че за да се увеличи ефикасността на обратното приемане и да се гарантира последователност на връщанията на европейско равнище, ще бъде необходимо да се приемат нови споразумения на ЕС за обратен приемане, които следва да имат предимство пред двустранните споразумения между държави членки и трети държави;

60. Счита, че връщането на мигранти следва да се осъществява само ако е безопасно, при пълно зачитане на основните права и на процесуалните права на въпросните мигранти, и ако държавата, в която те биват връщани, е безопасна за тях; припомня в това отношение, че доброволното връщане следва да има приоритет пред принудителното връщане;

61. Счита, че всеки опит от страна на държавите членки да „отблъснат“ мигранти, на които не е дадена възможност да подадат молби за предоставяне на убежище, противоречи на правото на Съюза и на международното право, и призовава Комисията да предприеме надлежно действия срещу всяка държава членка, която се опита да извърши такава „отблъскване“;

Относно списък на сигурните държави на произход

62. Отбелязва неотдавнашното предложение на Комисията за списък на Съюза на сигурните държави на произход, за изменение на Директивата за процедурите за убежище ⁽¹⁾; отбелязва, че ако такъв списък на Съюза би станал задължителен за държавите членки, той по принцип би могъл да бъде важен инструмент за улесняване на процеса на предоставяне на убежище, включително на връщането;

63. Изразява съжаление във връзка с настоящото положение, при което държавите членки прилагат различни списъци, съдържащи различни сигурни държави, което възпрепятства еднообразното прилагане и стимулира вторичните движения;

64. Подчертава, че във всеки случай никакъв списък на сигурните държави на произход не следва да накърнява принципа, че на молбата за международна закрила на всяко лице трябва да бъде осигурена подходяща индивидуална проверка;

⁽¹⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 29.6.2013 г., стр. 60).

Вторник, 12 април 2016 г.

Относно процедурите при нарушения

65. Отбелязва, че през септември 2015 г. Комисията е била длъжна да приеме 40 решения по случаи на нарушения във връзка с прилагането на общата европейска система за убежище срещу 19 държави членки, в допълнение към 34 вече висящи дела; отново подчертава, че Парламентът следва да бъде изчерпателно информиран за производства, започнати от Комисията срещу държави членки, които не са приложили или не са приложили правилно законодателството на Съюза в тази област;
66. Отново подчертава колко е важно, след като законодателството на Съюза е договорено и прието, държавите членки да поемат своята част от отговорността и да прилагат това законодателство;
67. Отбелязва освен това, че не е възможно правилно да се оценят предимствата и недостатъците на някои елементи от общата европейска система за убежище поради факта, че много държави членки все още не са приложили изцяло законодателството;

Относно Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (EASO)

68. Предлага EASO да се развие в дългосрочен план като основен координатор на общата европейска система за убежище с оглед да се гарантира общото прилагане на правилата на тази система; отново заявява, че тъй като общата европейска система за убежище става наистина европейска, EASO трябва да се превърне от набор от експерти от държавите членки в пълноценна агенция на Съюза, осигуряваща оперативна подкрепа на държавите членки и на външните граници; във връзка с това подчертава, че трябва да й бъдат осигурени необходимите финансови и човешки ресурси в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план;
69. Отбелязва, че бюджетът на EASO за 2015 г. за преместване, презаселване и за външното измерение беше едва 30 000 евро; отново заявява, че този много малък бюджет не може да бъде приет на сериозно предвид настоящите събития в Средиземно море и многобройните позовавания на EASO в Решенията за преместване; припомня, че в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план ще е необходимо значително увеличаване на бюджета на EASO, на нейните човешки ресурси и на сумите, които службата разпределя за преместване и презаселване;

Относно Frontex и предложението за нова европейска гранична и брегова охрана

70. Отбелязва неотдавнашната роля на Frontex в оказването на помощ на плавателни съдове или лица, бедстващи в морето, и признава нейния принос за спасяването на множество човешки животи в Средиземноморието чрез съвместните операции „Тритон“ и „Посейдон“;
71. Разбира, че предложената неотдавна европейска гранична и брегова охрана е предназначена да замени Frontex и има за цел да гарантира европейско интегрирано управление на външните граници с оглед на постигането на ефективно управление на миграцията и осигуряването на високо равнище на вътрешна сигурност в рамките на Съюза, като същевременно се запази свободното движение на хора в него; отбелязва, в съответствие с Договорите и протоколите към тях, че държавите членки, които са страна по Шенгенските споразумения, но които все още не са част от Шенгенското пространство без вътрешен граничен контрол, могат да участват и/или да се ползват от всички действия, предвидени в новото предложение;
72. С интерес очаква преговорите по предложението в рамките на съзаконодателите и между тях в контекста на обикновената законодателна процедура, в съответствие с член 294 от ДФЕС;

Относно Шенген и управлението и сигурността на външните граници

73. Припомня, че след създаването на Шенгенското пространство Съюзът е пространство без вътрешни граници, че шенгенските държави разработиха поетапно обща политика по отношение на външните шенгенски граници и че логиката, присъща на тази система, винаги е била, че премахването на вътрешния граничен контрол трябва да върви ръка за ръка с компенсаторни мерки за укрепване на външните граници на Шенгенското пространство и споделянето на информация посредством Шенгенската информационна система („ШИС“);
74. Признава, че целостта на Шенгенското пространство и премахването на контрола по вътрешните граници зависят от наличието на ефективно управление на външните граници, с високи общи стандарти, които се прилагат от всички държави членки по външните граници, и ефективен обмен на информация между тях;

Вторник, 12 април 2016 г.

75. Приема, че Съюзът трябва да засили защитата на външните граници и да доразвие общата европейска система за убежище, както и че са необходими мерки за увеличаване на капацитета на Шенгенското пространство за справяне с новите предизвикателства, пред които е изправена Европа, и да се запазят основните принципи на сигурността и свободното движение на хора;

76. Посочва, че достъпът до територията на Шенгенското пространство като цяло се контролира на външните граници в съответствие с Кодекса на шенгенските граници и че освен това много граждани на трети държави се нуждаят от виза, за да влязат на територията на Шенгенското пространство;

77. Повтаря призива на ВКБООН, че зачитането на основните права и международните задължения може да се гарантира единствено ако оперативни процедури и планове отразяват тези задължения в практически, ясни напътствия за граничните служители, включително тези на сухопътните, морските и въздушните граници; посочва необходимостта от по-нататъшно укрепване на Механизма за гражданска защита на Съюза с цел да се реагира на събитията с широкообхватни въздействия, които засягат значителен брой държави членки;

78. Подчертава отново, че що се отнася до законодателството конкретно в областта на предоставянето на убежище и миграцията, за да бъде ефективно законодателството за вътрешните и външните граници, е задължително мерките, приети на равнището на Съюза, да се изпълняват правилно от държавите членки; подчертава, че по-доброто изпълнение на мерките от страна на държавите членки по външните граници, вследствие на увеличения натиск, е от съществено значение и ще постигне известен напредък към преодоляването на опасенията на гражданите във връзка със сигурността;

79. Отбелязва, че на 15 декември 2015 г. Комисията представи предложение за целево преразглеждане на Кодекса на шенгенските граници, в което се предлага да се въведат систематични проверки на всички граждани на Съюза (не само на гражданите на трети държави) в съответните бази данни по външните граници на Шенгенското пространство;

80. Счита, че Шенгенското пространство е едно от най-големите постижения на европейската интеграция; отбелязва, че конфликтът в Сирия и други конфликти в други части на региона доведоха до пристигането на рекорден брой бежанци и мигранти в Съюза, което от своя страна разкри недостатъци в някои участъци по външните граници на Съюза; изразява загриженост във връзка с факта, че в отговор на това някои държави членки сметнаха за необходимо да затворят своите вътрешни граници или да въведат временно граничен контрол, като по този начин правилното функциониране на Шенгенското пространство беше поставено под въпрос;

Относно „горещите точки“

81. Припомня, че в подхода на „горещите точки“, предложен от Комисията в нейната европейска програма за миграцията, Агенцията за граници, ЕАСО, Европол и Евроюст трябва да оказват оперативно съдействие на държавите членки съгласно съответните си мандати;

82. Посочва в това отношение, че агенциите на Съюза се нуждаят от необходимите средства, за да могат да изпълняват възложените им задачи; настоява агенциите на Съюза и държавите членки да информират изчерпателно Парламента относно работата, предприета в горещите точки;

83. Отбелязва, че и двете Решения за преместване предвиждат предоставяне на оперативна подкрепа на Италия и Гърция в горещите точки за скрининг на мигрантите при самото им пристигане, регистриране на техните молби за международна закрила, предоставяне на информация на кандидатите относно преместването, организиране на операции по връщане на неподалите молба за международна закрила, които нямат право да останат на други основания, както и на неуспелите кандидати, и улесняване на всички стъпки в самата процедура по преместване;

84. Призовава горещите точки да бъдат създадени във възможно най-кратки срокове, за да се предостави конкретна оперативна помощ на тези държави членки; призовава за предоставянето на технически и финансови ресурси и подкрепа за държавите членки, в които мигрантите пристигат първо, като например Италия и Гърция, за да се даде възможност за бърза и ефективна регистрация и препращане към компетентните органи на всички мигранти, пристигащи в Съюза, при пълно зачитане на техните основни права; счита, че бързото и ефективно предоставяне на подкрепа от Съюза на държавите членки и приемането на тази подкрепа са важни за взаимното доверие;

Вторник, 12 април 2016 г.

85. Признава, че едно от основните предназначения на горещите точки е да дадат възможност на Съюза да предоставя бързо защита и хуманитарна помощ на нуждаещите се; подчертава, че трябва да се положат много усилия, за да се гарантира, че категоризирането на мигрантите в горещите точки се осъществява при пълно зачитане на правата на всички мигранти; признава обаче, че правилното установяване на самоличността на кандидатите за международна закрила на мястото на първо пристигане в Съюза следва да допринася за улесняване на цялостното функциониране на реформираната обща европейска система за убежище;

Относно наказателното право, свързано с миграцията

86. Отбелязва, че в своя план за действие относно контрабандата Комисията посочва, че обмисля преразглеждане на Директива 2004/81/ЕО на Съвета за издаване на разрешение за пребиваване на граждани на трети страни, които са жертви на трафик на хора или са били обект на помощ за незаконна имиграция и които сътрудничат с компетентните органи;

87. Счита, че такова преразглеждане е необходимо и че следва да се обърне внимание и на въвеждането на система, която позволява на жертвите на трафик и на незаконно превеждане да се разкрият и да съдействат за ефективното наказателно преследване на трафикант или контрабандист, без да се страхуват от наказателно преследване срещу самите себе си;

88. Отбелязва, че Комисията обмисля преразглеждане на Директива 2002/90/ЕО на Съвета за определяне на подпомагане на незаконното влизане, преминаването и пребиваването; счита, че лицата, които предоставят различни форми на хуманитарна помощ на нуждаещите се, не следва да бъдат инкриминирани и че правото на Съюза следва да отразява този принцип;

89. Подчертава, че друга ключова стъпка в разбиването на престъпните мрежи за контрабанда и трафик е да се даде приоритет на финансовите разследвания, като проследяването и конфискуването на печалбите от тези престъпни мрежи е от съществено значение за тяхното отслабване и в крайна сметка разбиване; във връзка с това призовава държавите членки да транспонират бързо и ефективно Четвъртата директива относно борбата с изпирането на пари;

90. Припомня, че за да се гарантира ефективното провеждане на разследвания, е от съществено значение обучението на разследващите служители, така че участващите лица напълно да разбират явлението, което се стремят да премахнат, и да знаят как да го разпознават на ранен етап;

Относно сътрудничеството с трети държави

91. Подчертава, че стълбът за глобалния подход към миграцията и мобилността (ГПММ) в областта на убежището и международната закрила следва да се доразвие с по-активно участие на трети държави; отбелязва, че текущите действия в тази област, в рамките на регионалните програми за закрила (РПЗ) или регионалните програми за развитие и закрила (РПРЗ), се съсредоточават върху изграждането на капацитет за борба с престъпните мрежи за контрабанда и трафик на хора в трети държави на произход и транзитно преминаване; отбелязва в същото време, че компонентът на тези програми, свързан с презаселването, продължава да бъде слаб; счита, че усилията за изграждане на капацитет и дейностите за презаселване следва да бъдат засилени и да се осъществяват съвместно с трети държави, които приемат голям брой бежанци;

92. Признава, че основният инструмент, който определя целите на външните политики на Съюза в областта на миграцията, убежището и границите е ГПММ; отбелязва, че съществуват различни инструменти под това родово наименование, включително регионални диалози, двустранни диалози, партньорства за мобилност и общи програми за миграция и мобилност, споразумения за обратно приемане, споразумения за облекчаване на визовия режим, споразумения за освобождаване от изискване за виза, РПЗ и РПРЗ;

Вторник, 12 април 2016 г.

93. Разбира, че външното измерение следва да се съсредоточи върху сътрудничеството с трети държави за премахването на първопричините за незаконните потоци към Европа и тяхното овладяване; разбира, че партньорствата и сътрудничеството с ключови държави на произход, на транзитно преминаване и на местоназначение следва да продължат да заемат централно място, например чрез процесите от Хартум и Рабат, партньорството между ЕС и Африка за диалог относно миграцията и мобилността, процеса от Будапеща и процеса от Прага;

94. Посочва, че Съюзът и неговите държави членки трябва да проявяват избирателност, когато предоставят подкрепата си за правоприлагащите агенции на трети държави, като вземат под внимание броя на случаите, в които тези агенции са нарушавали човешките права на мигрантите;

95. Препоръчва при сътрудничеството с трети държави да се оценяват системите за убежище на тези държави, подкрепата, която оказват на бежанците, и способността и готовността им да се борят с трафика на хора и престъпната контрабанда в тези държави и през тях;

96. Призовава Съюза да помогне на трети държави да изградят системи за убежище и интеграционни стратегии, които да позволят на граждани на трети държави, нуждаещи се от международна закрила, да потърсят защита там; счита, че Съюзът трябва да възприеме печеливш за всички подход на сътрудничество с трети държави, тоест подход, който да бъде от полза за Съюза, за въпросната трета държава, както и за бежанците и мигрантите в тази трета държава;

97. Припомня, че Съюзът активизира своята дейност за външно сътрудничество с трети държави в областта на миграцията и убежището, за да отговори адекватно на сегашната криза с бежанците, и стартира нови инициативи за сътрудничество, като например Съвместния план за действие между ЕС и Турция; подчертава в тази връзка необходимостта всички страни да изпълняват ангажиментите си, произтичащи от съвместния план за действие, включително справянето с първопричините, водещи до масов приток на сирийци, засилването на сътрудничеството за подкрепа на сирийците в рамките на временната закрила и техните приемни общности в Турция, както и Турция да изпълнява ангажиментите си за предотвратяване на незаконните миграционни потоци от нейната територия към Съюза;

Относно кампаниите за повишаване на осведомеността

98. Посочва, че много от незаконно преведените лица са до известна степен осведомени за рисковете, които ще поемат по време на евентуално опасното пътуване към Европа, но въпреки това избират да поемат на път, защото преценяват, че тези рискове ще бъдат по-малки в сравнение с тези, на които биха се изложили, ако не мигрират;

99. Приветства факта, че в Плана за действие относно контрабандата стартирането на нови кампании за повишаване на осведомеността е свързано с оценката на съществуващите такива; препоръчва всяка такава кампания да съдържа информация за критериите за предоставяне на закрила в Съюза, което може да убеди някои мигранти, рискуващи да се отправят на опасно пътуване до Европа само за да бъдат върнати обратно, ако там не им бъде предоставена закрила, да не предприемат пътуването;

Относно преодоляването на първопричините

100. Потвърждава отново, че Съюзът трябва да приеме дългосрочна стратегия, чиято цел е да противодейства на факторите, подтикващи към миграция, в трети държави (конфликт, преследване, етническо прочистване, ширещо се насилие или други фактори като крайна бедност, изменение на климата или природни бедствия), които поставят хората в ръцете на престъпни мрежи за контрабанда, които според тях са единственият им шанс да стигнат до Съюза;

101. Припомня, че специалният докладчик на ООН по правата на мигрантите призова Съюза също и да отвори редовни миграционни канали, за да позволи на мигрантите да използват официалните канали за влизане и излизане, вместо да им се налага да прибегват до престъпни мрежи за контрабанда;

102. Подчертава, че неотдавнашното увеличение на притока на бежанци в Съюза показва, че превантивните мерки сами по себе си не са достатъчни за преодоляване на настоящите миграционни явления;

Вторник, 12 април 2016 г.

103. Разбира, че в дългосрочен план е необходимо да се даде по-силен тласък на решаването на геополитическите въпроси, които засягат първопричините за миграцията — войната, бедността, корупцията, глада и липсата на възможности, което означава, че хората ще продължат да се чувстват принудени да бягат в Европа, ако Съюзът не потърси начини да подпомогне възстановяването на тези държави; посочва, че това означава, че е необходимо Комисията и държавите членки да предоставят средства, за да се помогне за изграждането на капацитет в трети държави, например чрез улесняване на инвестициите и образованието, укрепването и прилагането на системи за предоставяне на убежище, подпомагането на по-доброто управление на границите и укрепването на правните и съдебните системи там;

Относно финансирането за трети държави

104. Отбелязва, че основният инструмент за финансиране за трети държави е Инструментът за сътрудничество за развитие (ИСП), който включва единственото глобално тематично финансиране от Съюза за миграция, предоставено по програмата за глобалните обществени блага и предизвикателствата, управлявана от ГД „Международно сътрудничество и развитие“ (DEVCO); отбелязва още, че както в случая със средствата, отпуснати пряко на държавите членки, други генерални дирекции на Комисията и органи на ЕС участват в управлението на ИСП, в резултат на което помощта на Съюза за съседните държави се предоставя от ГД „Политика за съседство и преговори за разширяване“ чрез Инструмента за предприемаческа помощ; хуманитарната помощ се предоставя от ГД „Хуманитарна помощ и гражданска защита“ (ECHO); а Европейската служба за външна дейност („ЕСВД“) управлява Инструмента, допринасящ за стабилността и мира; припомня, че тъй като двата фонда, управлявани от ГД „Миграция и вътрешни работи“ (HOME) — ФУМИ и ФВС — също предвиждат външно измерение, това добавя още един участник във външното финансиране;

105. Приветства наскоро създадения Извънреден доверителен фонд за Африка и 1,8-те милиарда евро, обещани за фонда, с което се добавя допълнителен елемент към финансирането за трети държави; призовава държавите членки да продължат да дават своя принос за фонда;

106. Препоръчва в съответствие с ГПММ четирите тематични стълба, които разглеждат i) законната миграция и мобилност, ii) незаконната миграция и трафика на хора, iii) международната закрила и iv) въздействието на миграцията върху развитието, да имат еднакво значение във външната политика и финансирането на Съюза;

Относно прозрачността на финансирането

107. Отбелязва, че политиката на Съюза относно миграцията се осъществява чрез различни инструменти на политиката, всеки от които има своите цели, които не са непременно взаимосвързани, и няма достатъчна координация на финансирането между множеството участници; посочва, че фрагментираността на бюджетните редове и отговорностите създава структура на управление, която би могла да затрудни предоставянето на цялостен поглед върху начина, по който се разпределят и в крайна сметка се използват различните налични средства; освен това отбелязва, че поради тази фрагментираност е по-трудно да се изчисли колко изразходва Съюзът общо за политиката в областта на миграцията;

108. Счита, че трябва да се осигури такъв всеобхватен преглед на финансирането от страна на Съюза в областта на миграцията, както в рамките на Съюза, така и извън него, тъй като липсата на такъв преглед е очевидна пречка за прозрачността и доброто провеждане на политиките; отбелязва в това отношение, че един възможен вариант би бил уебсайт, съдържащ база данни с всички финансирани от Съюза проекти, свързани с политиката в областта на миграцията; подчертава, че необходимостта от прозрачност се отнася и за бюджетните редове, за да се гарантира подходящо финансиране за всички цели на политиката на Съюза в областта на миграцията;

109. Припомня, че положителното въздействие на фондовете на ЕС за миграцията зависи от процесите на национално и европейско равнище за осигуряването на прозрачност, ефективен мониторинг и отчетност, счита, че следва да се обмисли това как мониторингът и оценяването да се осъществяват непрекъснато, а не само като последващи процеси, и че ролята на Сметната палата следва да бъде укрепена в това отношение; отбелязва, че следва да се установят качествени и количествени показатели, за да се измери въздействието на фондовете на ЕС и да се улесни оценката на това дали те са постигнали своите цели;

Вторник, 12 април 2016 г.

Относно допълнителното финансиране за миграцията

110. Приветства допълнителното финансиране, осигурено в бюджета на Съюза за 2016 г. за започване на действия за справяне с настоящите миграционни явления; отбелязва, че по-голямата част от това ново финансиране представлява финансиране по многогодишната финансова рамка (МФР) за периода 2014—2020 г., което е изтеглено напред, в резултат на което Съюзът изразходва днес средствата, които са предназначени за изразходване утре;

111. Изразява съгласие, че последните бюджетни предложения и допълнителното финансиране, предвидено в бюджета на Съюза за 2016 г., включително използването на инструмента за гъвкавост, следва да бъдат приветствани, но средносрочното и дългосрочното финансиране продължават да бъдат повод за безпокойство; изразява загриженост във връзка с това, че увеличаването на предложените суми за бюджетните редове в рамките на ФУМИ за 2016 г. не е придружено от предложение за преразглеждане на общите средства, налични по този фонд за периода на финансиране 2014—2020 г.; разбира, че ако положението остане такова, финансирането по ФУМИ ще се изчерпа много преди 2020 г.;

112. Насърчава държавите членки да се възползват в пълна степен от възможностите, предлагани от фондове, които не са пряко свързани с политиката в областта на миграцията, но могат да се използват за финансиране на дейности в тази област (например дейностите за интеграция), като предоставяните от Европейския социален фонд, Фонда за европейско подпомагане на най-нуждаещите се лица, „Хоризонт 2020“, Европейския фонд за регионално развитие и програмата „Права и гражданство“;

113. Препоръчва при прегледа на МФР, планиран за края на 2016 г., да се предвидят значителни допълнителни ресурси по функция 3 от бюджета на Съюза, и по-специално за гражданство, свобода, сигурност и правосъдие, за да се предостави достатъчно финансиране въз основа на миграционните тенденции и свързаните с тях финансови изисквания за политиките на Съюза и държавите членки в областта на убежището, миграцията и интеграцията;

Относно участието на гражданското общество

114. Посочва, че осигуряването на оперативно финансиране е основно предизвикателство за НПО, тъй като по-голямата част от финансирането е свързано с проекти; твърди, че доброволческите инициативи и инициативите на гражданското общество, посветени на оказването на подпомагане на мигрантите, следва да бъдат насърчавани и когато е целесъобразно — финансирани от Комисията и държавите членки; призовава държавите членки и Комисията да се стремят да финансират при необходимост и възможност проекти, управлявани от организации на гражданското общество, които работят в областта на миграцията, интеграцията и убежището;

115. Отново заявява, че включването на гражданското общество в разработването на действия на Съюза и национални програми трябва да бъде осигурено в съответствие с принципа на партньорство, предвиден във ФУМИ; предлага на равнището на Съюза да се помисли за редовни консултации между Комисията и съответните партньори от гражданското общество, работещи по въпросите на миграцията, убежището и интеграцията;

Относно демографските тенденции

116. Отбелязва, че според проучване на ОИСР и на Комисията от 2014 г., преди нарастването на имиграционните потоци към Съюза през 2015 г., работоспособното население (15—64 г.) в Съюза ще намалее със 7,5 милиона между 2013 г. и 2020 г. и че ако нетната миграция бъде изключена от техните прогнози, намаляването би било дори още по-силно изразено, като би достигнало 11,7 милиона население в трудоспособна възраст;

117. Въпреки това посочва, че от ноември 2015 г. процентът на безработицата сред младите хора във всички държави членки възлиза на 20 %;

118. Освен това отбелязва, че според последните прогнози на Евростат съотношението на хората над 65 години спрямо тези на възраст между 15 и 64 години ще се увеличи от 27,5 % в началото на 2013 г. до почти 50 % до 2050 г.; отбелязва, че това би означавало промяна от сегашното съотношение от четирима души в трудоспособна възраст на всеки човек на възраст 65 или повече години към само двама души в трудоспособна възраст на всеки човек на възраст 65 или повече години;

Вторник, 12 април 2016 г.

Относно законната трудова миграция

119. Посочва, че правното основание за управлението на законната миграция на равнището на Съюза е предвидено в член 79 от ДФЕС;

120. Разбира, че член 79, параграф 5 изрично запазва правото на държавите членки да определят бройките за прием на граждани на трети държави, идващи от трети държави на тяхната територия с цел да търсят работа;

121. Посочва, че стратегията „Европа 2020“ идентифицира нуждата от всеобхватна политика в сферата на трудовата миграция и от по-добра интеграция на мигрантите с оглед на постигането на целите на Съюза за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж;

122. Отбелязва, че действащата законодателна рамка на Съюза за регулиране на достъпа на граждани на трети държави до работа в Съюза е твърде фрагментирана, тъй като е насочена към специфични категории работници, а не към регулиране изобщо за всички работници мигранти;

123. Счита, че в дългосрочен план Съюзът ще трябва да създаде повече общи правила, уреждащи влизането и пребиваването на тези граждани на трети държави, търсещи работа в Съюза, за да се запълнят пропуските, установени на пазарите на труда в Съюза;

Относно необходимостта от по-добри данни

124. Призовава за цялостна визия за пазара на труда в Съюза като необходимо предварително условие за разработването на политики за пазара на труда; посочва, че е необходимо да се разработят инструменти за по-добро идентифициране и предвиждане на настоящите и бъдещите потребности на пазара на труда в Съюза; предлага в тази връзка съществуващите инструменти, като разработените от Европейския център за развитие на професионалното обучение (Cedefop) и ОИСП, да бъдат подобро и дори да се слоят с международните статистически данни относно потенциалното предлагане на работна сила от трети държави, за да се осигури по-точна представа за положението;

125. Счита, че по-добрите данни и по-добрите инструменти за анализиране на тези данни могат само да помогнат на лицата, отговорни за определяне на бъдещите политики за трудовата миграция, както и че Съюзът и държавите членки следва да идентифицират пропуски по отношение на своите пазари на труда, които биха могли да им помогнат да попълват работни места, които иначе биха останали незаети;

Относно експлоатацията на труда

126. Отбелязва, че експлоатацията на труда може да се извършва вследствие на трафик, на контрабанда или дори без което и да е от тези престъпления, а резултатът е безнаказаността на лицата, експлоатиращи незаконните мигранти в държавите членки, където експлоатацията сама по себе си не е квалифицирана като престъпление;

127. Изразява съжаление във връзка с факта, че слабият риск от разкриване и/или наказателно преследване на работодатели, експлоатиращи труда на незаконни мигранти, е установен като важен фактор за експлоатация на труда, по-специално в най-рисковите сектори (селско стопанство, строителство, хотели и ресторанти, домашен труд и услуги по полагане на грижи); препоръчва, за да се преодолее тази ситуация на безнаказаност, на първо място да се гарантира, че всички случаи на тежка експлоатация на труд са квалифицирани като престъпления и се наказват надлежно съгласно националното право, и второ — да се увеличат инспекциите по труда в рисковите сектори;

128. Отбелязва факта, че понастоящем много държави членки квалифицират като престъпление експлоатацията на труда само когато тя се извършва като форма на трафик, което оставя широка празнина във всички случаи, когато експлоататорите на труда не са участвали в трафика или тяхното участие не може да бъде доказано;

Вторник, 12 април 2016 г.

129. Отново заявява, че специалните процедури с цел улесняване на подаването на жалби, предвидени от Директива 2009/52/ЕО за предвиждане на минимални стандарти за санкциите и мерките срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава („Директивата относно санкциите срещу работодателите“), следва да се прилагат изцяло и правилно на практика; счита, че е необходима засилената защита за жертвите на трафик или контрабанда в Съюза, които сътрудничат и улесняват наказателното преследване на трафиканти и/или контрабандисти; предлага освен това да се окаже подкрепа за създаването на Европейска бизнес коалиция срещу трафика на хора (както е споменато в Стратегията срещу трафика на хора от 2014 г.) с цел разработване на вериги за доставка, които не включват трафик на хора;

130. Счита, че в крайна сметка всеки опит за изкореняване на експлоатацията на труда трябва да се извършва при двоен подход, включващ ефективното наказателно преследване на злоупотребяващите работодатели и същевременно защитата на жертвите на тази експлоатация;

Относно преразглеждането на синята карта на ЕС

131. Припомня, че в програмата за миграцията Комисията съобщи за намерението си да преразгледа Директивата относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на висококвалифицирана трудова заетост („Директивата за синята карта“), като се обърне особено внимание на въпросите за приложното поле (по възможност да се обхващат предприемачи, желаещи да инвестират в Европа) и подобряването на правилата относно мобилността в рамките на ЕС;

132. Отново заявява, че докладът на Комисията относно прилагането на действащата Директива за синята карта подчертава нейните недостатъци, включително много ограничено равнище на хармонизация в резултат на широкото право на преценка при прилагането, което тя дава на държавите членки, в частност правото на държавите членки да продължат да прилагат паралелни национални схеми;

133. Освен това счита, че е ясно, че директивата следва да се съсредоточи не само върху висококвалифицираната трудова заетост, но и върху целеви професии, изискващи високи квалификации, при които има недостиг на работна ръка; счита освен това, че преразглеждането на синята карта на ЕС следва да бъде както амбициозно, така и целенасочено, като следва да се стреми към премахване на непоследователността в действащата директива, особено що се отнася до паралелните национални схеми; препоръчва да се обмисли преразглеждането на приложното поле, за да включи гражданите на трети държави, които биха могли да спомогнат за запълване на пропуските, установени на пазарите на труда в Съюза;

o

o o

134. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и Комисията, на парламентите и правителствата на държавите членки, както и на EASO, Frontex, Европол, Евроюст, Агенцията за основните права, Агенцията за информационни системи (eu-LISA), Съвета на Европа, Комитета на регионите и Европейския икономически и социален комитет.
